

Еліс — ІНЖЕНЕРКА

Люсі Стівенсон Юелл

(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася в Кенії.

“Еліс, прокидайся!” — сказала мама.

Еліс застогнала і повернулася в ліжку. Їй хотілося ще спати!

Вона заплющила очі ще на хвилинку. Потім вона подумала про своїх друзів у школі і про нові знання, які вона отримає. Нарешті вона виповзла з ліжка, щоб помолитися.

“Дорогий Небесний Батьку, — молилася вона, — дякую Тобі за новий день. Будь ласка, допоможи мені вчасно дістатися до школи. Допоможи мені навчатися і бути доброю до інших. В ім'я Ісуса Христа, амінь”.

Це була 4 година ранку, і на вулиці все ще було темно. Школа Еліс знаходилася дуже далеко. Ось чому їй потрібно було прокидатися так рано. Але вона знала, що навчання було важливим. Крім того їй потрібно було ходити до школи, якщо одного дня вона захоче стати інженеркою!

Перед виходом Еліс схопила свій рюкзак та кілька чапаті для сніданку. Вона з'їла їх, поки чекала на автобус.

Коли автобус під'їжджав, вдалині над будівлями показалося сонце. Еліс зайшла в автобус і сіла. Вона дивилася у вікно і думала про те, щоб у майбутньому стати інженеркою. Одного дня вона працюватиме там, де виробляють різні машини, і допомагатиме людям.

Коли Еліс вийшла з автобуса, їй ще потрібно було пройти кілька кварталів, щоб дістатися до школи. Вона подивилася на годинник і почала бігти. Вона не могла запізнитися!

“Вітаю, класе! — сказала пані Клаудія. — Сьогодні ми вчимо дробі”.

Еліс випрямилася на стільці. Вона любила математику!

Але коли пані Клаудія написала на дошці рівняння, Еліс відчула збентеження. Вона поглянула у свій підручник з математики, а потім у свій зошит. Вона не могла зрозуміти, що робити з цими цифрами.

“До завтра зробіть, будь ласка, завдання на сторінці 42, — сказала пані Клаудія. — І можна працювати над ним решту уроку”.

Еліс написала перший приклад. Вона почала його розв'язувати, але потім

застрягла. Вона зітхнула. Можливо, її подруга Джессі могла б допомогти.

“Джессі! — прошепотіла Еліс. — Ти можеш допомогти мені виконати перше завдання?”

Джессі похитала головою. “Я намагаюся встигнути до закінчення уроку”.

Еліс насупилася. Вона звернулася до свого друга Мігеля. “Ти знаєш, як зробити перше завдання?” — запитала вона.

Але Мігель також був надто зайнятий. “Вибач”, — сказав він і продовжував працювати.

Еліс стало не добре. Зазвичай їй так легко давалася математика!

Коли Еліс прийшла додому, вже було темно. Вона була стомлена. А їй ще потрібно було закінчити домашнє завдання.

Еліс знову взялася розв'язувати приклад. І знову їй не вдавалося це зробити. Від

“Можливо, я недостатньо розумна”, — подумала Еліс.

тих цифр у неї аж розболілася голова! Можливо, вона взагалі не зможе стати інженеркою.

Саме тоді до Еліс підсіла її старша сестра Емма. “У тебе все гаразд?” — запитала вона.

Еліс застогнала. “Я не знаю, як розв'язати ці приклади! Усі інші діти в класі впоралися з цим. А я недостатньо розумна”.

Емма засміялася. “Ти — дуже розумна! — сказала вона. — Коли для тебе щось є складним, це не означає, що ти — нерозумна. Це лише означає, що тобі потрібно більше практики. Ну ж бо, покажи мені, над чим ти працюєш. Я можу навчити тебе”.

Еліс показала своє рівняння, й Емма почала писати цифри. Через кілька хвилин усе стало зрозумілим. Еліс взяла олівець з руки Емми і закінчила розв'язувати рівняння.

“Ти впоралася! — сказала Емма. — Продовжуй практикуватися! Якщо ти знову застрягнеш, я можу тобі допомогти”.

Еліс відчула тепло всередині, коли взялася за наступне рівняння. Небесний Батько відповів на її ранкову молитву і допоміг їй у навчанні! Вона була вдячна, що Він дав їй терпеливу старшу сестру, яка пояснила їй завдання. З допомогою Небесного Батька і старанних зусиль одного дня вона дійсно зможе стати інженеркою! ●

